

Nemcsak a sportolók, de a szurkolók életében is más az olimpia. Egyszerre szinte harminc esemény is zajlik a különböző helyszíneken. Ha követni akarjuk az eredményeket, akkor borul a napi rutin.

Két napon vagyunk túl a XXX. Nyári Olimpiai Játékokból. Egyelőre csak tanulhattuk, hogy milyen is ízlelni a világ első számú sporteseményét. Nem mondhatjuk, hogy nagyon egyszerű, pedig a mostani világban már nemcsak a televízió, hanem az internet is segít. De az is lehet, hogy hátráltat a nagyon sok információ.

Jómagam azt a célt tűztem ki, hogy a magyar és a román sportolók, csapatok teljesítményét figyeljem. Elsősorban a képernyőn keresztül: egy tévé, két távirányító, valamint egy laptop szerepel a kelléktáramban.

Pénteki buli után a rajt

Kihagytam a nyitóünnepséget, **inkább az olimpiai időszak alatti utolsó, levezető kocszmázást választottam.**

Jól sikerült, így nem volt éppen ínyemre, amikor szombat reggel költött az óra, hogy elkezdjem az események követését. Tíz órára állítottam be a csörgőt – így az összefoglalóból megtudtam, hogy nem egyvalaki, hanem heten gyújtották meg egyszerre a lángot. Azaz **nem maradtam le semmiről.**

Kezdem a napot úgy, hogy a tévésorozatok miatt nem tudok a szokásos módon a reggeli újságot elolvasni. Azért Murphy is bedolgozik

Persze a tévészolgáltató most rendezgeti a rendszerét, nem tudok kedvenc csatornalistát beállítani. Meg kell tanulni a háromjegyű számokat: melyik az Eurosport, az m2 és a TVR1. Az m1-re egyetlen mozdulattal tudok átkapcsolni. Belekezek a maratoni gombnyomásba.

Közben megnyitom az olimpia hivatalos honlapját, hogy még naprakészebb, **pontosabban percre kész legyek.**

Nem a kétórás időeltolódás teszi, de a szervezők keze alatt sem ég a munka. Mint ahogy szinte minden esemény csúszik – akár fél órát is. De nem sietünk sehova.

Van, aminek örvesteni, **megszületnek az első érmek mindkét küldöttségnek.** Zárul az első hivatalos versenynap, így éjjeli egy órákor már ágyba is bújhatok, hogy kialudjam az előző napi fáradalmakat is.

A vasárnap délután maga volt a pokol,

vagyis észnél kellett legyél, ha mindent követni szeretnél volna, **esetleg a Forma-1 Magyar Nagydíjával együtt.**

Újabb cselgáncs-sikerek, de a páston is jeleskedtek a magyar és a román versenyzők. Közben játszott mindkét férfi vízilabda-válogatott. Este

Gyurta Dániel

is érdekelt volt az uszodában. A Mocsai-kézicsapat zárta a napot.

{youtube}juhUMrHllcM{/youtube}

De megérte a gyilkos tempót követni. Hiába verte el a zsinórban háromszoros olimpiai aranyérmest a szerb mumus pólóban, **Szilágyi Áron** aranyérme kardvívásban mindent vitt. Elbőgte magát a riporternő, de **mi is megkönnyeztük a remek sikert.**

A himnusz alatt pedig valószínű, hogy Erkel Ferenc forgott a sírjában. Jó pár akkord téves volt, vagy kimaradt.

Pocsék a román kommentár

Utálatos volt ezzel szemben, hogy a sportág román versenyzőjét, **Rareș Dumitru**t hogyan magasztalja a kommentátornő. Sok éve bejáratott a stílus, hogy szinte semmiféle információt nem közöl a nézővel, de legalább százszor ismételte el a „Hai, Dumii!” biztatást. Arról nem is beszélve, hogy **a vívó elődöntőbeli vereségét a játékvezetőre fogta.**

Éjbenyúló meccsel zárult a második nap. Elképesztő jó meccsen kapott ki a magyar férfi kézilabda-válogatott az Európa-bajnok Dániától. Egy ismerősöm – aki épp Londonban tartózkodik – az utolsó percekben írta: „Ha ott lennék a helyszínen, elájulnék”. De ő szerencsés, mert **kedden ott lesz a Rézdobozban.** Remélem, hogy ezzel felkészült arra, hogy ne aléljon el az izgalmaktól.

Nekünk meg marad a két képernyő és a két távirányító. A székely olimpia tartozékai még két hétre.